

Strašidlá

hudba: Miro Jaroš, Marek Danko
text: Miro Jaroš

$\text{♩} = 116$

1. Vždy, keď me-siac za-svie-ti, hľ-a-dí do o-kien de-tí, zdá sa, že tá sle-du-je, cí-tiš,
že tu nie-kto je. Spad-ne hrač-ka zo skri-ne, ni-kto nie je na vi-ne, nie-čo po-čuť v ho-di-nách, z ni-čo
ho nič prí-de strach. Hned' sa scho-váš pod pa-plón, zo sr-dieč-ka stal sa zvon, o-či sil-no za-tvo-re-né
máš. Po - viem Ti, a - ko to je, len si to pred-sta - vu - ješ,
ot - vor ich a svoj strach pre - ko - náš. R:Sú to
stra-ši - dlá, v no-ci prí-du k nám, sú to stra-ši - dlá, cho-dia, keď si sám. Sú to
stra-ši - dlá, ich ne-tre-ba sa báť, i - ba stra-ši - dlá, tak buď ich ka-ma-rát.

2. Už sa vonku zablyso,
vtedy vieš, že sú blízko,
pod posteľou niečo je,
máš pocit, že tá to zje.

Každé malé strašidlo,
hrá na teba divadlo,
skúša, či sa bojíš tmy,
na čo myslíš povedz mi.

bridge

F#m F#m
 Stra-ši - dlá, a-ha nie-kto sto-jí na zá-hra-de. Stra-ši-dlá, len sa hý-bu stro-my, fú-ka vša-de.

Hm D A
 Stra-ši - dlá, ma-jú veľ-ké zu-by v mo-jich kniž-kách. Stra-ši - dlá, sú

F#m
 vy-my-sle - né, poz-ri zblíz-ka. Stra-ši-dlá, a-ha za ok-nom sa nie-čo po-hlo.

F#m Hm
 Stra-ši-dlá, mož-no mač-ka, ve-ľa ve-cí to byť mo-hlo. Stra-ši-dlá, dve-re

D A
 buch-li, pre-čo sa to de-je? Stra-ši - dlá, je to prie-van, a - ha, nič tam nie-je!